נספח 1 – משחק: כשמישהי עושה משהו...

את הראשונה! מחאי כפיים.
כשמישהי מוחאת כפיים – עמדי על רגל אחת.
כשמישהי עומדת על רגל אחת – שבי על הרצפה.
כשמישהי יושבת על הרצפה – הוציאי לשון.
כשמישהי מוציאה לשון – שירי שיר.
כשמישהי שרה שיר – הרימי יד.
כשמישהי מרימה יד – תני לה 'כיף'.
כשמישהי נותנת 'כיף' – הגידי לה "כל הכבוד".
כשמישהי אומרת "כל הכבוד" – קפצי על רגל אחת.
כשמישהי קופצת על רגל אחת – הצטרפי אליה.
כשיש שתי בנות שקופצות על רגל אחת – הגידי להן לשבת.

כשמישהי אומרת לשתי בנות לשבת – עמדי מאחורי מישהי אחרת.

כשמישהי עומדת מאחורי מישהי אחרת – עמדי במרכז המעגל.

כשמישהי עומדת במרכז המעגל – עשי סיבוב במקום.

כשמישהי עושה סיבוב במקום – שרקי.

כשמישהי שורקת – הגידי לה להפסיק.

כשמישהי אומרת למישהי אחרת להפסיק – חלצי נעל אחת.

כשמישהי חולצת נעל – נעלי את הנעל שלה בחזרה.

כשמישהי נועלת נעל למישהי אחרת – צעדי שני צעדים קדימה.

כשמישהי צועדת שני צעדים קדימה – לכי לעמוד ליד הקיר.

כשמישהי נעמדת ליד הקיר – לכי למרכז המעגל.

כשמישהי מגיעה למרכז המעגל – תני 'כיף' למי שבאה לקראתך.

כשיש שתי בנות שנותנות 'כיף' במרכז – השמיעי "קוקוריקו".

כשמישהי משמיעה "קוקוריקו" – השמיעי קול של כלב.

כשמישהי משמיעה קול של כלב – השמיעי קול של חתול.

כשמישהי משמיעה קול של חתול – הגידי: "חלאס, מה זה פה, גן חיות?"

כשמישהי אומרת: "חלאס, מה זה פה, גן חיות?" – הגידי: "יאללה, נמשיך!"

כשמישהי אומרת: "יאללה, נמשיך!" – תני חיבוק למי שמשמאלך.

כשמישהי נותנת חיבוק למישהי אחרת – הסתובבי במקום סיבוב אחד.

כשמישהי מסתובבת סיבוב במקום – רקעי ברגל.

כשמישהי רוקעת ברגל – חייכי.

כשמישהי מחייכת – רוצי בסיבוב קטן סביב המעגל.

כשמישהי רצה סביב המעגל – שאלי אותה אם היא רוצה מים.

כשמישהי שואלת מישהי אחרת אם היא רוצה מים –
בקשי לקפוץ על רגל אחת.

כשמישהי קופצת על רגל אחת – תני חיבוק למי שיושבת לידך.

כשמישהי נותנת חיבוק למי שלידה – צעקי: "תורת חיים בעוז!"

כשמישהי צועקת "תורת חיים בעוז!" – לכי למדריכה ותני לה 'כיף'.

כשמישהי נותנת 'כיף' למדריכה – הסתובבי פעם אחת מסביב לכל המעגל.

כשמישהי מסתובבת מסביב למעגל – צחקי בקול רם.

כשמישהי צוחקת בקול רם – התחילי לשיר "יונתן הקטן".

כשמישהי מתחילה לשיר "יונתן הקטן" –
הגידי לה: "את שרה מהמם, את חייבת לשיר יותר."

כשמישהי אומרת לבת אחרת: "את שרה מהמם, את חייבת לשיר יותר" – הגידי: "יאללה, כולן למחוא כפיים!"

כשמישהי אומרת: "יאללה, כולן למחוא כפיים!" – עמדי ומחאי כפיים.

כשמישהי נעמדת ומוחאת כפיים – הגידי: "זהו, סיימנו את השרשרת!"

אנו מאמינים כי תקומת עם ישראל בארצו אינה רק תופעה חומרית, אלא גם התעוררות רוחנית שיש בה משמעות עמוקה, היא קשורה לעולם הרוחני האדיר של היהדות לדורותיה. אנו מקווים כי בזכות החזרה לארצנו ותקומתנו הלאומית, יצמחו ניצנים חדשים גם בחיי הרוח של כל אחד מאיתנו. עם ישראל של היום אינו אותו עם שגלה מכאן לפני אלפיים שנה, אלא אוסף של קבוצות שלעתים נראה כי המפריד ביניהן רב על המשותף. אנו זקוקים לדבק שיחבר בינינו, כי בלעדיו לא נוכל לעמוד באתגרים הגדולים שלפנינו. משימתנו היא לתת מקום למפגש ולשיח המעודדים פתיחות, הפריה הדדית והבנה, לחבר בין עולמות ובין נשמות, בין החוויה הפרטית של כל אדם ובין מקורות ההשראה הרוחניים הקדומים שלנו כעם. שאיפתנו היא לתרום בדרך זו לחיים אישיים, משפחתיים וחברתיים מלאים, שלמים ומיטיבים יותר, להסיר את החומות המפרידות בינינו ולהתמודד עם הבעיות המעסיקות את כולנו, ולהפוך יחד את המקום הזה למקום של כולנו.

(אודות "המקום")

מודל השליחות שהרבי יצר הוא לדעתי שילוב גאוני בין חיים של נתינה לאחרים לבין הבראת הנפש של השליח עצמו. בעידן בו כל אדם עסוק במימוש העצמי שלו, מחפש מה מיוחד בו ובמה הוא יכול הכי הרבה להצטיין ולהתבלט, הרבי עודד אנשים לשים את עצמם בצד ולהתמסר לשליחות למען הכלל. במקום התבלטות, התבטלות לשליחות. התבטלות זו לא מחיקה עצמית, אלא בדיוק להפך: זה מה שמוציא מאתנו את כוחות הנפש הכי אישיים וייחודיים שלנו. מציאת השליחות המסוימת הנכונה עבורי, התמסרות אליה והשקעת כוחות הנפש בה – כל אלו מנערים אותנו מהתסבוך שלנו, מוציאים מתוכנו את המיטב שלנו, וכמובן מברכים את העולם בכישורים ובכישרונות שלנו. וחשוב לדעת שאידיאל השליחות ממש לא נועד רק לחב"דניקים: הוא אמור להיות מודל לכל יהודי ובסופו של דבר לכל אדם. "אם אתה יודע א', אמר הרבי, "תלמד א' ובמקביל תלמד את ב'. אין למה לחכות, העולם מחכה לך.

(מתוך הבלוג של ניר מנוסי)

אנו מאמינים כי תקומת עם ישראל בארצו אינה רק תופעה חומרית, אלא גם התעוררות רוחנית שיש בה משמעות עמוקה, היא קשורה לעולם הרוחני האדיר של היהדות לדורותיה. אנו מקווים כי בזכות החזרה לארצנו ותקומתנו הלאומית, יצמחו ניצנים חדשים גם בחיי הרוח של כל אחד מאיתנו. עם ישראל של היום אינו אותו עם שגלה מכאן לפני אלפיים שנה, אלא אוסף של קבוצות שלעתים נראה כי המפריד ביניהן רב על המשותף. אנו זקוקים לדבק שיחבר בינינו, כי בלעדיו לא נוכל לעמוד באתגרים הגדולים שלפנינו. משימתנו היא לתת מקום למפגש ולשיח המעודדים פתיחות, הפריה הדדית והבנה, לחבר בין עולמות ובין נשמות, בין החוויה הפרטית של כל אדם ובין מקורות ההשראה הרוחניים הקדומים שלנו כעם. שאיפתנו היא לתרום בדרך זו לחיים אישיים, משפחתיים וחברתיים מלאים, שלמים ומיטיבים יותר, להסיר את החומות המפרידות בינינו ולהתמודד עם הבעיות המעסיקות את כולנו, ולהפוך יחד את המקום הזה למקום של כולנו.

(אודות "המקום")

מודל השליחות שהרבי יצר הוא לדעתי שילוב גאוני בין חיים של נתינה לאחרים לבין הבראת הנפש של השליח עצמו. בעידן בו כל אדם עסוק במימוש העצמי שלו, מחפש מה מיוחד בו ובמה הוא יכול הכי הרבה להצטיין ולהתבלט, הרבי עודד אנשים לשים את עצמם בצד ולהתמסר לשליחות למען הכלל. במקום התבלטות, התבטלות לשליחות. התבטלות זו לא מחיקה עצמית, אלא בדיוק להפך: זה מה שמוציא מאתנו את כוחות הנפש הכי אישיים וייחודיים שלנו. מציאת השליחות המסוימת הנכונה עבורי, התמסרות אליה והשקעת כוחות הנפש בה – כל אלו מנערים אותנו מהתסבוך שלנו, מוציאים מתוכנו את המיטב שלנו, וכמובן מברכים את העולם בכישורים ובכישרונות שלנו. וחשוב לדעת שאידיאל השליחות ממש לא נועד רק לחב"דניקים: הוא אמור להיות מודל לכל יהודי ובסופו של דבר לכל אדם. "אם אתה יודע א', אמר הרבי, "תלמד א' ובמקביל תלמד את ב'. אין למה לחכות, העולם מחכה לך.

(מתוך הבלוג של ניר מנוסי)

נספח 1 – מצבים מהחיים...

ילדה חדשה הגיעה לכיתה. היא לא מכירה אף אחת ונראית קצת ביישנית.

"ללמוד תורה זה לא כל כך מעניין אותי."

בהפסקה כל הבנות משחקות יחד, אבל ילדה אחת יושבת בצד לבד.

ילדה ענתה תשובה לא נכונה בכיתה, וכולן שמעו.